Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 23ης Ιανουαρίου 2025*

«Προδικαστική παραπομπή – Διακινούμενοι εργαζόμενοι – Κοινωνική ασφάλιση – Εφαρμοστέα νομοθεσία – Αποσπασμένοι εργαζόμενοι – Έγγραφα υπό τη μορφή πιστοποιητικών Α 1 τα οποία φέρονται να έχουν εκδοθεί από τον αρμόδιο φορέα για την έκδοση των πιστοποιητικών αυτών – Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 – Άρθρο 76, παράγραφος 6 – Υποχρέωση των αρχών του κράτους μέλους υποδοχής να κινήσουν διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη απάτης»

Στην υπόθεση C-421/23,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το cour d'appel de Liège (Βέλγιο) με απόφαση της 25ης Μαΐου 2023, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 10 Ιουλίου 2023, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά

EX

παρισταμένων των:

Ministère public,

Office national de sécurité sociale (ONSS),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους F. Biltgen, πρόεδρο του πρώτου τμήματος, προεδρεύοντα του εβδόμου τμήματος, M. L. Arastey Sahún (εισηγήτρια), πρόεδρο του πέμπτου τμήματος, και J. Passer, δικαστή,

γενικός εισαγγελέας: J. Richard de la Tour

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η ministère public, εκπροσωπούμενη από τον J. Deumer,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

– η Βελγική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον S. Baeyens, την C. Pochet και την L. Van den Broecket,

– η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna,

– η Πορτογαλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις C. Alves, P. Barros da Costa, A. Pimenta και E. Silveira,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την F. Clotuche-Duvieusart και τον B.-R. Killmann,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 76, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2004, L 166, σ. 1, και διορθωτικό ΕΕ 2004, L 200, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 465/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012 (ΕΕ 2012, L 149, σ. 4) (στο εξής: κανονισμός 883/2004).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κατά του ΕΧ, μεταξύ άλλων, λόγω τελέσεως απάτης σχετικά με τις εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 883/2004

3 Το άρθρο 1, στοιχείο ιβ', του κανονισμού 883/2004 ορίζει ότι ως «νομοθεσία», για τους σκοπούς του κανονισμού αυτού, νοούνται, για κάθε κράτος μέλος, οι νόμοι, οι κανονισμοί και άλλες κανονιστικές διατάξεις και όλα τα εκτελεστικά μέτρα, εφόσον αφορούν τους κλάδους κοινωνικής ασφάλισης του άρθρου 3, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.

4 Το άρθρο 2 του κανονισμού 883/2004 προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στους υπηκόους κράτους μέλους, τους ανιθαγενείς και τους πρόσφυγες που κατοικούν σε κράτος μέλος και υπάγονται ή είχαν υπαχθεί στη νομοθεσία ενός ή περισσότερων κρατών μελών καθώς και στα μέλη της οικογένειάς τους και στους επιζώντες τους.

2. Εφαρμόζεται επίσης στους επιζώντες προσώπων που είχαν υπαχθεί στη νομοθεσία ενός ή περισσότερων κρατών μελών, ανεξαρτήτως της ιθαγένειας των προσώπων αυτών, εφόσον οι επιζώντες είναι υπήκοοι κράτους μέλους ή ανιθαγενείς ή πρόσφυγες που κατοικούν σε κράτος μέλος.»

5 Το άρθρο 3 του κανονισμού 883/2004, το οποίο φέρει τον τίτλο «Υλικό πεδίο εφαρμογής», προβλέπει στην παράγραφο 1 ότι ο ανωτέρω κανονισμός εφαρμόζεται σε όλες τις νομοθεσίες που αφορούν τους απαριθμούμενους σε αυτόν κλάδους κοινωνικής ασφαλίσεως.

6 Ο τίτλος ΙΙ του ίδιου κανονισμού, ο οποίος επιγράφεται «Προσδιορισμός της εφαρμοστέας νομοθεσίας», περιλαμβάνει τα άρθρα 11 έως 16.

7 Το άρθρο 11 του κανονισμού 883/2004 προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Τα πρόσωπα στα οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός υπάγονται στη νομοθεσία ενός και μόνον κράτους μέλους. Η νομοθεσία αυτή προσδιορίζεται σύμφωνα με τον παρόντα τίτλο.

[…]

3. Με την επιφύλαξη των άρθρων 12 έως 16:

α) το πρόσωπο που ασκεί μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα σε κράτος μέλος υπάγεται στη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους·

[…]».

8 Το άρθρο 12, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Το πρόσωπο που ασκεί μισθωτή δραστηριότητα σε κράτος μέλος για λογαριασμό εργοδότη ο οποίος ασκεί κανονικά τις δραστηριότητές του εκεί και το οποίο έχει αποσπαστεί από τον εν λόγω εργοδότη σε άλλο κράτος μέλος για να εκτελέσει εργασία για λογαριασμό του εν λόγω εργοδότη εξακολουθεί να υπάγεται στη νομοθεσία του πρώτου κράτους μέλους, υπό τον όρο ότι η προβλεπόμενη διάρκεια της εργασίας δεν υπερβαίνει τους 24 μήνες και ότι το πρόσωπο αυτό δεν έχει αποσταλεί σε αντικατάσταση άλλου αποσπασμένου.»

9 Κατά το άρθρο 72, στοιχείο α′, του εν λόγω κανονισμού, η Διοικητική Επιτροπή για τον Συντονισμό των Συστημάτων Κοινωνικής Ασφάλισης (στο εξής: διοικητική επιτροπή) χειρίζεται, μεταξύ άλλων, όλα τα διοικητικά θέματα και τα θέματα ερμηνείας που απορρέουν από τις διατάξεις του κανονισμού 883/2004 ή του κανονισμού εφαρμογής του.

10 Το άρθρο 76 του κανονισμού 883/2004, το οποίο φέρει τον τίτλο «Συνεργασία», ορίζει τα εξής:

«[…]

3. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, οι αρχές και οι φορείς των κρατών μελών μπορούν να επικοινωνούν απευθείας μεταξύ τους καθώς και με τους ενδιαφερομένους ή τους εκπροσώπους τους.

4. Οι φορείς και τα πρόσωπα που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό έχουν υποχρέωση αμοιβαίας ενημέρωσης και συνεργασίας, ώστε να εξασφαλίζεται η ορθή εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Οι φορείς, σύμφωνα με την αρχή της χρηστής διοίκησης, απαντούν σε όλα τα αιτήματα εντός εύλογου διαστήματος και, σε αυτή τη συνάρτηση, παρέχουν στους ενδιαφερομένους κάθε πληροφορία που απαιτείται για την άσκηση των δικαιωμάτων που τους αναγνωρίζει ο παρών κανονισμός.

[…]

6. Σε περίπτωση δυσκολιών ερμηνείας ή εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, που ενδέχεται να διακυβεύσουν τα δικαιώματα ενός προσώπου που καλύπτεται από αυτόν, ο φορέας του αρμόδιου κράτους μέλους ή του κράτους μέλους κατοικίας του εν λόγω προσώπου έρχεται σε επαφή με το φορέα ή τους φορείς του άλλου κράτους μέλους ή των άλλων κρατών μελών. Εφόσον δεν υπάρξει λύση εντός ευλόγου διαστήματος, οι οικείες αρχές μπορούν να ζητούν την παρέμβαση της Διοικητικής Επιτροπής.»

Ο κανονισμός 987/2009

11 Το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2009, L 284, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 465/2012 (στο εξής: κανονισμός 987/2009), το οποίο φέρει τον τίτλο «Νομική αξία των εγγράφων και των δικαιολογητικών που εκδίδονται σε άλλο κράτος μέλος», προβλέπει τα εξής:

«1. Τα έγγραφα που εκδίδονται από το φορέα κράτους μέλους και τα οποία βεβαιώνουν την κατάσταση ενός προσώπου για τους σκοπούς της εφαρμογής του [κανονισμού 883/2004] και του [παρόντος κανονισμού], καθώς και τα δικαιολογητικά βάσει των οποίων εκδόθηκαν τα έγγραφα, ισχύουν υποχρεωτικά για τους φορείς των άλλων κρατών μελών, εφόσον τα εν λόγω έγγραφα ή δικαιολογητικά δεν ανακαλούνται ή δεν κηρύσσονται άκυρα από το κράτος μέλος στο οποίο εκδόθηκαν.

2. Σε περίπτωση αμφιβολίας περί την εγκυρότητα ενός εγγράφου ή την ακρίβεια των γεγονότων επί των οποίων θεμελιώνονται τα στοιχεία που περιέχονται σε αυτό, ο φορέας του κράτους μέλους που λαμβάνει το έγγραφο απευθύνεται στο φορέα που το εξέδωσε για να του ζητήσει τις αναγκαίες διευκρινίσεις και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάκληση του εν λόγω εγγράφου. Ο εκδίδων φορέας επανεξετάζει τους λόγους έκδοσης του εγγράφου και, ανάλογα με την περίπτωση, το ανακαλεί.

3. Σύμφωνα με την παράγραφο 2, όταν υπάρχει αμφιβολία για τις πληροφορίες που έχουν παράσχει οι ενδιαφερόμενοι, την εγκυρότητα ενός εγγράφου ή αποδεικτικού στοιχείου ή την ακρίβεια των γεγονότων επί των οποίων βασίζονται οι ισχυρισμοί που περιέχει, ο φορέας του τόπου διαμονής ή κατοικίας, κατ' αίτηση του αρμόδιου φορέα, προβαίνει στην αναγκαία επαλήθευση αυτών των πληροφοριών ή εγγράφων, εφόσον είναι δυνατή η διενέργειά της.

4. Εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των σχετικών φορέων, το θέμα μπορεί να τεθεί ενώπιον της διοικητικής επιτροπής από τις αρμόδιες αρχές, αφού παρέλθει ένας μήνας από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος του φορέα που έλαβε το έγγραφο. Η διοικητική επιτροπή επιδιώκει να συμβιβάσει τις διισταμένες απόψεις εντός έξι μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία επελήφθη του θέματος.»

12 Το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού 987/2009 έχει ως εξής:

«Μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου ή του εργοδότη, ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου είναι εφαρμοστέα δυνάμει διατάξεως του τίτλου ΙΙ του [κανονισμού 883/2004], βεβαιώνει ότι αυτή η νομοθεσία είναι εφαρμοστέα και αναφέρει, αν συντρέχει σχετική περίπτωση, έως ποια ημερομηνία και υπό ποιους όρους.»

Η διαφορά της κύριας δίκης, τα προδικαστικά ερωτήματα και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

13 Ο EX, Πορτογάλος εργολάβος, απασχολούσε, μέσω διαφόρων εταιριών, 650 εργαζομένους πορτογαλικής ιθαγενείας οι οποίοι είχαν αποσπασθεί στο έδαφος του Βασιλείου του Βελγίου, κατά τα έτη 2012 έως 2017, για να εργασθούν σε εργοτάξια στο εν λόγω κράτος μέλος. Η απόσπασή τους πραγματοποιήθηκε, μεταξύ άλλων, μέσω εγγράφων υπό τη μορφή πιστοποιητικών A 1 τα οποία φέρεται ότι εκδόθηκαν, δυνάμει του κανονισμού 883/2004, από τον πορτογαλικό φορέα που είναι αρμόδιος για τη χορήγηση αυτού του είδους πιστοποιητικών, προκειμένου να πιστοποιηθεί, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 19, παράγραφος 2, του κανονισμού 987/2009, η υπαγωγή των οικείων εργαζομένων στο πορτογαλικό σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως κατά την περίοδο της αποσπάσεως (στο εξής: επίδικη περίοδος).

14 Με απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2021, το tribunal de première instance de Namur (πρωτοδικείο Ναμύρ, Βέλγιο) έκρινε τον EX ένοχο για διάφορα αδικήματα, μεταξύ των οποίων για τέλεση απάτης όσον αφορά τις εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως και τη χρήση πλαστών εγγράφων.

15 Στο πλαίσιο αυτό, το εν λόγω δικαστήριο διαπίστωσε, πρώτον, ότι τα έγγραφα υπό τη μορφή πιστοποιητικών A 1 που είχε προσκομίσει ο EX ήσαν πλαστά και δεν είχαν εκδοθεί από τις πορτογαλικές αρχές, όπερ ο κατηγορούμενος της κύριας δίκης δεν αμφισβήτησε, δεύτερον, ότι οι εταιρίες, τις οποίες ίδρυσε ή διευθύνει ο τελευταίος, μέσω των οποίων οι οικείοι εργαζόμενοι είχαν αποσπασθεί στο Βέλγιο, δεν ασκούσαν καμία ουσιαστική δραστηριότητα στην Πορτογαλία στον κατασκευαστικό τομέα και είχαν ως μοναδικό αντικείμενο την παροχή φθηνού εργατικού δυναμικού στο Βέλγιο και, τρίτον, ότι ο αρμόδιος πορτογαλικός φορέας για την έκδοση πιστοποιητικών A 1 είχε επιβεβαιώσει ότι οι συγκεκριμένες εταιρίες είτε δεν είχαν ζητήσει τη χορήγηση τέτοιων πιστοποιητικών είτε δεν τους είχαν χορηγηθεί λόγω της ανυπαρξίας ουσιαστικών δραστηριοτήτων των εν λόγω εταιριών στην Πορτογαλία στον κατασκευαστικό τομέα.

16 Τόσο ο κατηγορούμενος της κύριας δίκης όσο και η εισαγγελική αρχή (Βέλγιο) άσκησαν έφεση κατά της πρωτόδικης αποφάσεως ενώπιον του cour d'appel de Liège (εφετείου Λιέγης, Βέλγιο), ήτοι του αιτούντος δικαστηρίου.

17 Στο πλαίσιο της εφέσεως, ο EX, ο οποίος δεν αμφισβητεί την πλαστότητα των εγγράφων υπό τη μορφή πιστοποιητικών A 1 τα οποία προσκόμισε, όπως προκύπτει από την απόφαση του tribunal de première instance de Namur (πρωτοδικείου Ναμύρ) της 10ης Νοεμβρίου 2021, υποστηρίζει ότι, σε περίπτωση ενδείξεων περί τελέσεως απάτης, όπερ, κατά την άποψή του, περιλαμβάνει την περίπτωση χρήσεως πλαστών πιστοποιητικών A 1, η διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής του άρθρου 76, παράγραφος 6, του κανονισμού 883/2004 συνιστά υποχρεωτικό προαπαιτούμενο προκειμένου να διαπιστωθεί η τέλεσή της.

18 Το αιτούν δικαστήριο υπενθυμίζει τη νομολογία του Δικαστηρίου, η οποία απορρέει ιδίως από την απόφαση της 27ης Απριλίου 2017, A-Rosa Flussschiff (C-620/15, EU:C:2017:309), η οποία καθιερώνει την αρχή της εφαρμογής μίας και μόνης νομοθεσίας στην κάλυψη κοινωνικής ασφαλίσεως και την αποκλειστική αρμοδιότητα του εκδίδοντος φορέα, σε περίπτωση ενδείξεων τελέσεως απάτης, ως προς την εκτίμηση του κύρους των πιστοποιητικών A 1 που εξέδωσε. Εξάλλου, το αιτούν δικαστήριο παραπέμπει στην απόφαση της 2ας Απριλίου 2020, CRPNPAC και Vueling Airlines (C-370/17 και C-37/18, EU:C:2020:260), από την οποία προκύπτει ότι η εν λόγω διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής συνιστά υποχρεωτικό προαπαιτούμενο προκειμένου να διαπιστωθεί αν πληρούνται οι προϋποθέσεις τελέσεως απάτης.

19 Εντούτοις, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται ως προς την εφαρμογή των αρχών που απορρέουν από τη νομολογία αυτή σε περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, κατά τις οποίες, αφενός, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έχει διαπιστώσει ότι τα επίμαχα πιστοποιητικά A 1 δεν είχαν εκδοθεί από τον μνημονευόμενο σε αυτά τα έγγραφα φορέα, χωρίς η διαπίστωση αυτή να αμφισβητηθεί στο πλαίσιο της εφέσεως, και, αφετέρου, έχουν καταβληθεί εισφορές στο πορτογαλικό σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως κατά την επίμαχη περίοδο, ενώ, κατά την εισαγγελική αρχή και το Office national de sécurité sociale (ONSS) (Βέλγιο), οι εταιρίες μέσω των οποίων ο ΕΧ απέσπασε τους οικείους εργαζομένους στο Βέλγιο ουδέποτε άσκησαν ουσιαστική δραστηριότητα στην Πορτογαλία.

20 Υπό τις συνθήκες αυτές, το cour d'appel de Liège (εφετείο Λιέγης) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχει ο [κανονισμός 883/2004] την έννοια ότι εφαρμόζεται στην περίπτωση κατά την οποία έχει κριθεί δικαστικώς, χωρίς να έχει αμφισβητηθεί το εν λόγω ζήτημα από τους διαδίκους, ότι, αφενός, τα προσκομισθέντα πιστοποιητικά A 1 είναι πλαστά κατά τις δικαστικές αρχές του κράτους [μέλους] υποδοχής και, αφετέρου, από τις έρευνες που διεξήγαγαν οι δικαστικές αρχές του ίδιου κράτους [μέλους] υποδοχής φαίνεται να προκύπτει ότι τα επίμαχα πιστοποιητικά δεν έχουν εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους [μέλους] εκδόσεως, τούτο δε παρά το γεγονός ότι οι αρχές αυτές εισέπραξαν εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, αποτελεί η διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής που καθιερώνει το άρθρο 76, παράγραφος 6, του κανονισμού 883/2004 (το οποίο επαναλαμβάνει όσα ορίζει περί της διαδικασίας το άρθρο 84α, παράγραφος 3, του [κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73)]) υποχρεωτικό προαπαιτούμενο προκειμένου να διαπιστωθεί αν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την τέλεση απάτης;

3) Σε περίπτωση καταφατικών απαντήσεων στα δύο αυτά ερωτήματα, μπορούν οι αρχές του κράτους [μέλους] στο οποίο οι εργαζόμενοι άσκησαν τη δραστηριότητά τους, κατ' εφαρμογήν της αρχής της απαγορεύσεως της απάτης και της καταχρήσεως δικαιώματος, η οποία συνιστά γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης ο σεβασμός της οποίας επιβάλλεται στους πολίτες, να μη λάβουν υπόψη τα εν λόγω πιστοποιητικά A 1, ακόμη και ελλείψει προσφυγής στη διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής σε περίπτωση υπόνοιας απάτης, εφόσον από τα πραγματικά περιστατικά που τέθηκαν υπόψη τους διαπιστώνεται ότι η προσκόμιση των εν λόγω πιστοποιητικών είναι απόρροια συμπεριφοράς η οποία κρίθηκε από δικαστική αρχή του κράτους [μέλους] υποδοχής ως δόλια εκ μέρους του εργοδότη;»

21 Στις 24 Απριλίου 2024 το Δικαστήριο απηύθυνε αίτηση παροχής πληροφοριών στο αιτούν δικαστήριο προκειμένου αυτό να διευκρινίσει αν το tribunal de première instance de Namur στηρίχθηκε στα στοιχεία σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων βελγικών και πορτογαλικών φορέων που περιλαμβάνονται στις παρατηρήσεις που κατέθεσαν η Βελγική και η Πορτογαλική Κυβέρνηση για να διαπιστώσει, μεταξύ άλλων, ότι το σύνολο των εγγράφων υπό τη μορφή πιστοποιητικών A 1 που προσκόμισε ο κατηγορούμενος της κύριας δίκης ήσαν πλαστά. Κατόπιν του αιτήματος αυτού, το αιτούν δικαστήριο διαβίβασε στο Δικαστήριο αντίγραφο της αποφάσεως της 10ης Νοεμβρίου 2021 που μνημονεύεται στη σκέψη 14 της παρούσας αποφάσεως.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

22 Με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν ο κανονισμός 883/2004 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία υπήκοοι κράτους μέλους απασχολούμενοι από επιχειρηματία εγκατεστημένο στο κράτος μέλος αυτό παρέχουν, βάσει εγγράφων υπό τη μορφή πιστοποιητικών A 1 εκδοθέντων από τον αρμόδιο για τη χορήγηση αυτού του είδους πιστοποιητικών φορέα του εν λόγω κράτους μέλους, εργασία για λογαριασμό του επιχειρηματία αυτού σε άλλο κράτος μέλος, για την οποία ο φορέας αυτός εισπράττει εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως, ο ανωτέρω κανονισμός έχει εφαρμογή ακόμη και όταν, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κατά του εν λόγω επιχειρηματία, ενώπιον των δικαστηρίων του τελευταίου αυτού κράτους μέλους, για την τέλεση απάτης στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως, τα δικαστήρια αυτά διαπιστώνουν, άνευ αντικρούσεως εκ μέρους του ίδιου επιχειρηματία, ότι τα έγγραφα αυτά είναι πλαστά.

23 Επισημαίνεται ότι, προκειμένου να αποφανθεί επί της τελέσεως απάτης στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κινηθείσας, στο κράτος μέλος εντός του οποίου παρέχεται η εργασία, κατά επιχειρηματία λόγω της αποσπάσεως με απατηλά μέσα εργαζομένων, το εθνικό δικαστήριο που έχει επιληφθεί της διαδικασίας αυτής πρέπει, μεταξύ άλλων, να καθορίσει αν η νομοθεσία κοινωνικής ασφαλίσεως του εν λόγω κράτους μέλους έχει εφαρμογή στους οικείους εργαζομένους.

24 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 1, στοιχείο ιβ', του κανονισμού αυτού, τα πρόσωπα στα οποία εφαρμόζεται ο κανονισμός υπόκεινται στη νομοθεσία ενός μόνον κράτους μέλους σχετικά με τους κλάδους κοινωνικής ασφαλίσεως που απαριθμούνται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού. Κατά το εν λόγω άρθρο 11, παράγραφος 1, η νομοθεσία αυτή καθορίζεται σύμφωνα με τον τίτλο II του εν λόγω κανονισμού.

25 Επομένως, οσάκις ένα πρόσωπο εμπίπτει στο προσωπικό πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 883/2004, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 2 του κανονισμού αυτού, ισχύει κατ' αρχήν ο προβλεπόμενος στο άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού κανόνας της εφαρμογής μίας μόνον εθνικής νομοθεσίας (απόφαση της 8ης Μαΐου 2019, Inspecteur van de Belastingdienst, C-631/17, EU:C:2019:381, σκέψη 20 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

26 Πάντως, λαμβανομένου υπόψη του γράμματος του άρθρου 2 του κανονισμού 883/2004, αυτό προδήλως συμβαίνει στην περίπτωση των υπηκόων κράτους μέλους που απασχολούνται από επιχειρηματία εγκατεστημένο σε αυτό το κράτος μέλος, οι οποίοι παρέχουν εργασία για λογαριασμό του επιχειρηματία αυτού σε άλλο κράτος μέλος, για την οποία ο αρμόδιος φορέας κοινωνικής ασφαλίσεως του πρώτου κράτους μέλους εισπράττει εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως.

27 Ως εκ τούτου, εθνικό δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται υποθέσεως στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κινηθείσας κατά επιχειρηματία για την τέλεση απάτης στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως οφείλει να εφαρμόσει τον κανονισμό 883/2004.

28 Ειδικότερα, το αιτούν δικαστήριο πρέπει, μεταξύ άλλων, να εξακριβώσει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις από τις οποίες ο κανονισμός 883/2004 εξαρτά την απόσπαση εργαζομένων, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 12, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού, με αποτέλεσμα οι οικείοι

εργαζόμενοι να υπόκεινται στη νομοθεσία κοινωνικής ασφαλίσεως του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο οικείος επιχειρηματίας ή αν, αντιθέτως, δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές, με αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι αυτοί να υπόκεινται, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 3, στοιχείο α′, του εν λόγω κανονισμού, στη νομοθεσία κοινωνικής ασφαλίσεως του κράτους μέλους στο οποίο ανήκει το εν λόγω δικαστήριο.

29 Η ύπαρξη εγγράφων υπό τη μορφή πιστοποιητικών A 1 τα οποία φέρεται να έχουν εκδοθεί, σε σχέση με ορισμένους εργαζομένους, από τον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο οικείος επιχειρηματίας, καθώς και το γεγονός ότι τα έγγραφα αυτά κρίθηκαν, από το εθνικό δικαστήριο που επιλήφθηκε σε πρώτο βαθμό στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κατά του επιχειρηματία αυτού, πλαστά, άνευ αντικρούσεως εκ μέρους του εν λόγω επιχειρηματία, ουδόλως μεταβάλλουν τη δυνατότητα εφαρμογής του κανονισμού 883/2004 στο πλαίσιο της ποινικής αυτής διαδικασίας.

30 Πράγματι, αρκεί η διαπίστωση ότι το άρθρο 2 του κανονισμού αυτού δεν θέτει ως προϋπόθεση του προσωπικού πεδίου εφαρμογής του την έκδοση πιστοποιητικού A 1.

31 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι ο κανονισμός 883/2004 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία υπήκοοι κράτους μέλους απασχολούμενοι από επιχειρηματία εγκατεστημένο στο κράτος μέλος αυτό παρέχουν, μέσω εγγράφων υπό τη μορφή πιστοποιητικών A 1 τα οποία φέρονται να έχουν εκδοθεί από τον αρμόδιο για τη χορήγηση αυτού του είδους πιστοποιητικών φορέα του εν λόγω κράτους μέλους, εργασία για λογαριασμό του επιχειρηματία αυτού εντός άλλου κράτους μέλους, για την οποία ο φορέας αυτός εισπράττει εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως, ο ανωτέρω κανονισμός έχει εφαρμογή ακόμη και όταν, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κινηθείσας κατά του εν λόγω επιχειρηματία, ενώπιον των δικαστηρίων του τελευταίου αυτού κράτους μέλους, λόγω τελέσεως απάτης στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως, τα εν λόγω δικαστήρια διαπιστώνουν, άνευ αντικρούσεως εκ μέρους του επιχειρηματία, ότι τα ως άνω έγγραφα είναι πλαστά.

Επί του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος

32 Με το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 76, παράγραφος 6, του κανονισμού 883/2004 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία υπήκοοι κράτους μέλους απασχολούμενοι από επιχειρηματία εγκατεστημένο στο εν λόγω κράτος μέλος παρέχουν, μέσω εγγράφων υπό τη μορφή πιστοποιητικών A 1 τα οποία φέρονται να έχουν εκδοθεί από τον αρμόδιο για τη χορήγηση αυτού του είδους πιστοποιητικών φορέα του εν λόγω κράτους μέλους, εργασία για λογαριασμό του επιχειρηματία αυτού εντός άλλου κράτους μέλους, για την οποία ο φορέας αυτός εισπράττει εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως, η διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής την οποία προβλέπει η διάταξη αυτή συνιστά υποχρεωτικό προαπαιτούμενο για τη διαπίστωση, από δικαστήριο του τελευταίου αυτού κράτους μέλους, το οποίο επιλαμβάνεται υποθέσεως στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κινηθείσας κατά του εν λόγω επιχειρηματία λόγω προσφυγής στην απόσπαση των εργαζομένων αυτών, με χρήση πλαστών πιστοποιητικών A 1, ότι στοιχειοθετείται απάτη.

33 Υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 76, παράγραφος 6, του κανονισμού 883/2004, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 72, στοιχείο α′, του κανονισμού αυτού, η διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής συνιστά μέσο το οποίο έχει θεσπίσει ο νομοθέτης της Ένωσης με σκοπό την επίλυση των διαφορών μεταξύ των αρμόδιων φορέων των οικείων κρατών μελών

σχετικά, μεταξύ άλλων, με την ερμηνεία ή την εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού (απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 2023, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Toruniu, C-422/22, EU:C:2023:869, σκέψη 41).

34 Ειδικότερα, ο νομοθέτης της Ένωσης προέβλεψε, σε πρώτο στάδιο, την έναρξη διαλόγου μεταξύ των αρμόδιων φορέων των οικείων κρατών μελών με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας όσον αφορά την εκτίμηση των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών για την εφαρμογή των κανόνων σχετικά με τον καθορισμό της εφαρμοστέας σε συγκεκριμένη περίπτωση εθνικής νομοθεσίας κοινωνικής ασφαλίσεως και, σε δεύτερο στάδιο, στην περίπτωση που οι φορείς αυτοί δεν καταλήξουν σε συμφωνία ως προς την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και, κατά συνέπεια, ως προς τον καθορισμό του εφαρμοστέου στην συγκεκριμένη περίπτωση συστήματος κοινωνικής ασφαλίσεως, τη δυνατότητα προσφυγής ενώπιον της διοικητικής επιτροπής προκειμένου αυτή να προσπαθήσει να συμβιβάσει τις απόψεις των εν λόγω φορέων όσον αφορά την εφαρμοστέα στην εν λόγω κατάσταση εθνική νομοθεσία.

35 Στο πλαίσιο αυτό, ο κανονισμός 987/2009 προβλέπει ρητώς την προσφυγή στη διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής ως μέσο επιλύσεως των διαφορών μεταξύ των φορέων των οικείων κρατών μελών, οι οποίες αφορούν τόσο το κύρος των εγγράφων που εκδίδονται από τον φορέα κράτους μέλους για τη βεβαίωση της καταστάσεως ενός προσώπου για τους σκοπούς της εφαρμογής των κανονισμών 883/2004 και 987/2009 –μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται το πιστοποιητικό A 1– και των συναφών δικαιολογητικών εγγράφων ή την ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίζονται τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στα εν λόγω έγγραφα και δικαιολογητικά όσο και τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας στους οικείους εργαζομένους νομοθεσίας.

36 Όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τις διαφορές ως προς το κύρος των εν λόγω εγγράφων και δικαιολογητικών ή ως προς την ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών επί των οποίων στηρίζονται τα διαλαμβανόμενα σε αυτά στοιχεία, το άρθρο 5 του κανονισμού 987/2009, αφού καθιέρωσε, στην παράγραφο 1, τον δεσμευτικό χαρακτήρα τέτοιων εγγράφων και δικαιολογητικών έναντι των φορέων των άλλων κρατών μελών καθώς και την αποκλειστική αρμοδιότητα του εκδόντος φορέα ως προς την εκτίμηση του κύρους και της ακρίβειάς τους, προβλέπει, στις παραγράφους 2 έως 4, την προσφυγή στη διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής για την επίλυση των διαφορών μεταξύ του φορέα του κράτους μέλους που λαμβάνει τα ίδια έγγραφα και τα ίδια δικαιολογητικά και του φορέα που τα εξέδωσε.

37 Συναφώς, το Δικαστήριο, αφενός, έχει διευκρινίσει ότι πιστοποιητικό A 1, το οποίο εκδίδεται από τον αρμόδιο φορέα κράτους μέλους, δεσμεύει όχι μόνον τους φορείς του κράτους μέλους εντός του οποίου ασκείται η δραστηριότητα, αλλά και τα δικαστήρια του εν λόγω κράτους μέλους και, αφετέρου, υπογράμμισε ότι η διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής του άρθρου 76, παράγραφος 6, του κανονισμού 883/2004 πρέπει να τηρείται από τους φορείς των κρατών μελών οι οποίοι καλούνται να εφαρμόσουν τους κανονισμούς 883/2004 και 987/2009, σε περίπτωση υπάρξεως διαφορών μεταξύ των φορέων των ενδιαφερόμενων κρατών μελών σχετικά με το κύρος ή την ακρίβεια ενός τέτοιου πιστοποιητικού (απόφαση της 2ας Μαρτίου 2023, DRV Intertrans και Verbraeken J. en Zonen, C-410/21 και C-661/21, EU:C:2023:138, σκέψεις 45 και 52 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

38 Επομένως, όσον αφορά, ειδικότερα, περίπτωση αποσπάσεως εργαζομένων στην οποία ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους εντός του οποίου παρέχεται η εργασία διαθέτει συγκεκριμένες ενδείξεις από τις οποίες μπορεί να συναχθεί ότι τα πιστοποιητικά E 101 –τα οποία αντικαταστάθηκαν από τα πιστοποιητικά A 1– τα οποία εκδόθηκαν από τον αρμόδιο φορέα

άλλου κράτους μέλους σε σχέση με τους οικείους εργαζομένους ελήφθησαν ή χρησιμοποιήθηκαν δολίως, το Δικαστήριο έχει επισημάνει ότι, όταν πλανάται υποψία απάτης, η εφαρμογή της εν λόγω διαδικασίας διαλόγου και συνδιαλλαγής, πριν από μια ενδεχόμενη οριστική εκ μέρους των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους υποδοχής διαπίστωση της διαπράξεως απάτης, έχει ιδιαίτερη σημασία. Πράγματι, κατά το Δικαστήριο, η εν λόγω διαδικασία μπορεί να παράσχει τη δυνατότητα στον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους εκδόσεως και σε εκείνον του κράτους μέλους υποδοχής να αρχίσουν διάλογο και να συνεργαστούν στενά προκειμένου να εξακριβώσουν και να συλλέξουν, κάνοντας χρήση των εξουσιών έρευνας που διαθέτουν αντιστοίχως δυνάμει του εθνικού τους δικαίου, κάθε κρίσιμο πραγματικό ή νομικό στοιχείο ικανό να διαλύσει ή, αντιθέτως, να επιβεβαιώσει τις αμφιβολίες του αρμόδιου φορέα του κράτους μέλους υποδοχής όσον αφορά τις συνθήκες υπό τις οποίες χορηγήθηκαν τα επίμαχα πιστοποιητικά (πρβλ., όσον αφορά τον κανονισμό 1408/71, απόφαση της 2ας Απριλίου 2020, CRPNPAC και Vueling Airlines, C-370/17 και C-37/18, EU:C:2020:260, σκέψη 66).

39 Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η ύπαρξη συγκεκριμένων ενδείξεων που υποδηλώνουν ότι πιστοποιητικά E 101 αποκτήθηκαν ή χρησιμοποιήθηκαν δολίως πρέπει να οδηγήσει τον αρμόδιο φορέα του κράτους μέλους υποδοχής όχι στο να διαπιστώσει μονομερώς την ύπαρξη απάτης και να μη λάβει υπόψη τα ως άνω πιστοποιητικά, αλλά στο να κινήσει χωρίς καθυστέρηση τη διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής, προκειμένου ο εκδών τα πιστοποιητικά αυτά φορέας, κατόπιν σχετικού αιτήματος του φορέα του κράτους μέλους υποδοχής, να προβεί εντός ευλόγου διαστήματος, βάσει της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας, σε επανεξέταση του βασίμου της χορηγήσεως των πιστοποιητικών υπό το πρίσμα των ενδείξεων αυτών και, κατά περίπτωση, να αποφασίσει να τα ακυρώσει ή να τα ανακαλέσει (πρβλ., όσον αφορά τον κανονισμό 1408/71, απόφαση της 2ας Απριλίου 2020, CRPNPAC και Vueling Airlines, C-370/17 και C-37/18, EU:C:2020:260, σκέψη 72 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

40 Σύμφωνα με την εν λόγω νομολογία, δικαστήριο του κράτους μέλους υποδοχής που επιλαμβάνεται υποθέσεως στο πλαίσιο διαδικασίας κινηθείσας εις βάρος εργοδότη για πραγματικά περιστατικά δυνάμενα να καταδείξουν ότι υφίσταται δόλια κτήση ή χρησιμοποίηση πιστοποιητικών A 1 δεν μπορεί να αποφανθεί οριστικά επί της υπάρξεως σχετικής απάτης και να μη λάβει υπόψη τα πιστοποιητικά αυτά παρά μόνον αν διαπιστώσει, έχοντας αναστείλει, εφόσον είναι αναγκαίο, τη δικαστική διαδικασία δυνάμει του εθνικού του δικαίου, ότι, ενώ η διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής κινήθηκε χωρίς καθυστέρηση, ο φορέας εκδόσεως των εν λόγω πιστοποιητικών παρέλειψε να τα επανεξετάσει και να λάβει θέση, εντός ευλόγου διαστήματος, επί των στοιχείων που του διαβίβασε ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους υποδοχής, ακυρώνοντας ή ανακαλώντας, κατά περίπτωση, τα συγκεκριμένα πιστοποιητικά (απόφαση της 2ας Μαρτίου 2023, DRV Intertrans και Verbraeken J. en Zonen, C-410/21 και C-661/21, EU:C:2023:138, σκέψη 61 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

41 Το Δικαστήριο έχει επίσης κρίνει ότι η διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής συνιστά υποχρεωτικό προαπαιτούμενο προκειμένου να προσδιορισθεί αν πληρούνται οι προϋποθέσεις σχετικά με την ύπαρξη απάτης και, επομένως, προκειμένου να συναχθεί κάθε χρήσιμη συνέπεια όσον αφορά το κύρος των επίμαχων πιστοποιητικών A 1 και την εφαρμοστέα στους συγκεκριμένους εργαζομένους νομοθεσία κοινωνικής ασφαλίσεως, οπότε δικαστήριο του κράτους μέλους υποδοχής το οποίο επιλαμβάνεται τοιαύτης ποινικής διαδικασίας δεν μπορεί να μη λάβει υπόψη την εν λόγω διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής (πρβλ. απόφαση της 2ας Μαρτίου 2023, DRV Intertrans και Verbraeken J. en Zonen, C 410/21 και C 661/21, EU:C:2023:138, σκέψεις 60 και 62 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

42 Βεβαίως, η νομολογία που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 38 έως 41 της παρούσας αποφάσεως αφορούσε υποθέσεις στις οποίες τα επίμαχα πιστοποιητικά E 101 ή A 1 είχαν εκδοθεί από τον αρμόδιο φορέα κράτους μέλους, οπότε ο φορέας ή το δικαστήριο του κράτους μέλους υποδοχής εξέφραζαν αμφιβολίες όχι ως προς τη γνησιότητα των πιστοποιητικών αυτών, αλλά ως προς το κύρος τους όσον αφορά τα στοιχεία βάσει των οποίων χορηγήθηκαν (πρβλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 27ης Απριλίου 2017, A-Rosa Flussschiff, C-620/15, EU:C:2017:309, σκέψη 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

43 Εντούτοις, εξ ουδενός στοιχείου του γράμματος του άρθρου 5 του κανονισμού 987/2009 ή οποιασδήποτε άλλης διατάξεως του κανονισμού αυτού δύναται να συναχθεί ότι πρόθεση του νομοθέτη της Ένωσης ήταν να αποκλείσει από τις διαφορές περί του κύρους των πιστοποιητικών A 1, περί των οποίων γίνεται λόγος στο εν λόγω άρθρο 5, τις διαφορές που αφορούν τη γνησιότητά τους, ούτως ώστε, όσον αφορά τις διαφορές αυτές, η διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής να μη συνιστά υποχρεωτικό προαπαιτούμενο το οποίο πρέπει να τηρείται από τους φορείς και τα δικαστήρια των κρατών μελών που διατυπώνουν αμφιβολίες ως προς τη γνησιότητα τέτοιων πιστοποιητικών προκειμένου να μην τα λάβουν υπόψη.

44 Εξάλλου, ένας τέτοιος αποκλεισμός θα ήταν ασυνεπής υπό το πρίσμα του δεσμευτικού αποτελέσματος των πιστοποιητικών A 1 και θα υπονόμευε τις αρχές στις οποίες στηρίζονται τόσο η νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με το αποτέλεσμα αυτό όσο και οι κανονισμοί 883/2004 και 987/2009, ήτοι, όπως προκύπτει από την απόφαση της 2ας Μαρτίου 2023, DRV Intertrans και Verbraeken J. en Zonen (C-410/21 και C-661/21, EU:C:2023:138, σκέψη 54 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), τις αρχές της εφαρμογής της εθνικής νομοθεσίας κοινωνικής ασφάλισης ενός μόνον κράτους μέλους, της καλόπιστης συνεργασίας και της ασφάλειας δικαίου.

45 Κατά συνέπεια, η νομολογία που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 38 έως 41 της παρούσας αποφάσεως έχει επίσης εφαρμογή στην περίπτωση υπονοιών χρήσεως πλαστών πιστοποιητικών A 1 με σκοπό να παρακαμφθούν οι προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτούν την απόσπαση των εργαζομένων οι κανονισμοί 883/2004 και 987/2009.

46 Τούτου λεχθέντος, πρέπει, αφενός, να διευκρινισθεί ότι, όταν, στο πλαίσιο της διαδικασίας διαλόγου και συνδιαλλαγής του άρθρου 76, παράγραφος 6, του κανονισμού 883/2004, ο φορέας που φέρεται να έχει εκδώσει τα έγγραφα υπό τη μορφή πιστοποιητικών A 1 των οποίων η γνησιότητα αμφισβητείται βεβαιώνει ότι δεν τα εξέδωσε και ότι, κατά συνέπεια, είναι πλαστά, τα έγγραφα αυτά δεν μπορούν, ως εκ τούτου, να θεωρηθούν ότι αποτελούν πιστοποιητικά A 1 ούτε, κατά συνέπεια, να παράγουν τα αποτελέσματα τα οποία απορρέουν από τα εν λόγω πιστοποιητικά, όπως είναι μεταξύ άλλων το δεσμευτικό αποτέλεσμα έναντι των φορέων και των δικαστηρίων του κράτους μέλους υποδοχής.

47 Επομένως, οσάκις δικαστήριο του κράτους μέλους εντός του οποίου παρέχεται η εργασία, το οποίο έχει επιληφθεί ποινικής διαδικασίας κινηθείσας κατά επιχειρηματία για τον οποίον υπάρχουν υπόνοιες περί αποσπάσεως εργαζομένων στο εν λόγω κράτος μέλος μέσω πλαστών εγγράφων υπό τη μορφή πιστοποιητικών A 1, διαπιστώνει ότι ο φορέας ο οποίος φέρεται να έχει εκδώσει τα έγγραφα αυτά έχει βεβαιώσει, στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας διαλόγου και συνδιαλλαγής, ότι δεν τα έχει εκδώσει, το εν λόγω δικαστήριο μπορεί να διαπιστώσει ότι πρόκειται για πλαστά έγγραφα και ότι δεν δεσμεύεται από τα στοιχεία που περιλαμβάνονται σε αυτά.

48 Αφετέρου, πρέπει να διευκρινισθεί ότι, οσάκις, όπως εν προκειμένω, αποδεικνύεται ότι ο φορέας ο οποίος φέρεται να έχει εκδώσει τα προσκομισθέντα από τον οικείο επιχειρηματία έγγραφα υπό τη μορφή πιστοποιητικών A 1 έχει εισπράξει εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως για την εργασία την οποία παρείχαν οι φερόμενοι ως αποσπασμένοι εργαζόμενοι, το εν λόγω δικαστήριο δεν μπορεί να αποφανθεί τελεσιδίκως επί της υπάρξεως δόλιας αποσπάσεως των εργαζομένων αυτών χωρίς να έχει προηγουμένως εξακριβώσει ότι τηρήθηκε η εν λόγω διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής όσον αφορά όχι μόνον τη γνησιότητα των εγγράφων αυτών, αλλά και τον καθορισμό της νομοθεσίας κοινωνικής ασφαλίσεως η οποία θα έπρεπε να είχε εφαρμοσθεί στους οικείους εργαζομένους κατά τη διάρκεια της περιόδου της φερόμενης αποσπάσεως.

49 Πράγματι, δεδομένου ότι η διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής που προβλέπεται στο άρθρο 76, παράγραφος 6, του κανονισμού 883/2004 θεσπίσθηκε από τον νομοθέτη της Ένωσης για την επίλυση κάθε διαφοράς σχετικής με την ερμηνεία και την εφαρμογή του κανονισμού 883/2004, όπως είναι ιδίως οι διαφορές για τον καθορισμό της εφαρμοστέας νομοθεσίας στους εργαζομένους οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ως άνω κανονισμού, δικαστήριο του κράτους μέλους υποδοχής επιληφθέν στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, όπως στην υπόθεση της κύριας δίκης, το οποίο εκτιμά ότι υπάρχουν στοιχεία βάσει των οποίων μπορεί να θεωρήσει ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται η απόσπαση εργαζομένων και, ως εκ τούτου, να θέσει υπό αμφισβήτηση την υπαγωγή των οικείων εργαζομένων στο καθεστώς κοινωνικής ασφαλίσεως του φορέα που εισέπραξε εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως για την εργασία που παρείχαν οι εργαζόμενοι αυτοί, δεν μπορεί να διαπιστώσει μονομερώς την ύπαρξη τοιαύτης δόλιας αποσπάσεως, χωρίς να έχει κινηθεί η διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής με τον εν λόγω φορέα για τους σκοπούς διαβουλεύσεως σχετικά με τη νομοθεσία κοινωνικής ασφαλίσεως η οποία έχει εφαρμογή στους εργαζομένους αυτούς.

50 Τυχόν διαφορετική ερμηνεία θα ήταν, εξάλλου, αντίθετη προς τις αρχές της εφαρμογής μίας και μόνης εθνικής νομοθεσίας κοινωνικής ασφαλίσεως, της καλόπιστης συνεργασίας και της ασφάλειας δικαίου στις οποίες στηρίζονται οι κανονισμοί 883/2004 και 987/2009.

51 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η νομολογία που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 38 έως 41 της παρούσας αποφάσεως ισχύει mutatis mutandis και οσάκις φορέας ή δικαστήριο του κράτους μέλους εντός του οποίου παρέχεται η εργασία αμφισβητεί την υπαγωγή των οικείων εργαζομένων στη νομοθεσία κοινωνικής ασφαλίσεως του φορέα του κράτους μέλους που εισέπραξε εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως για την εργασία που παρείχαν οι εργαζόμενοι αυτοί.

52 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι δικαστήριο του κράτους μέλους υποδοχής, το οποίο επιλαμβάνεται υποθέσεως στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κινηθείσας κατά εργοδότη για τον οποίο υπάρχουν υπόνοιες ότι απέσπασε εργαζομένους μέσω πλαστών εγγράφων υπό τη μορφή πιστοποιητικών A 1, μπορεί να αποφανθεί επί της γνησιότητας των εγγράφων αυτών και να τα απορρίψει μόνον, αφενός, αν διαπιστώσει, αφού αναστείλει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, την ένδικη διαδικασία δυνάμει του εθνικού του δικαίου, ότι ο φερόμενος ως εκδότης φορέας έχει βεβαιώσει, στο πλαίσιο διαδικασίας διαλόγου και συνδιαλλαγής κινηθείσας από τον φορέα του κράτους μέλους υποδοχής, ότι δεν εξέδωσε τα εν λόγω έγγραφα ή ότι, κατόπιν ταχείας κινήσεως της διαδικασίας διαλόγου και συνδιαλλαγής, ο φερόμενος ως εκδότης φορέας δεν έλαβε θέση, εντός ευλόγου διαστήματος, επί της γνησιότητας των ίδιων εγγράφων και, αφετέρου, αν τηρήθηκαν οι απορρέουσες από το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη εγγυήσεις οι οποίες πρέπει να παρέχονται στον οικείο επιχειρηματία (πρβλ. απόφαση της 2ας Μαρτίου 2023, DRV Intertrans και Verbraeken J. en Zonen, C-410/21 και C-661/21, EU:C:2023:138, σκέψεις 61, 66 και 67 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

53 Εξάλλου, όταν αποδεικνύεται ότι ο φορέας ο οποίος φέρεται να έχει εκδώσει τα έγγραφα υπό τη μορφή πιστοποιητικών A 1 εισέπραξε εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως για την εργασία που παρείχαν οι φερόμενοι ως αποσπασμένοι εργαζόμενοι, το εθνικό δικαστήριο μπορεί να διαπιστώσει την ύπαρξη δόλιας αποσπάσεως εργαζομένων μόνον αν, αφενός, στο πλαίσιο της διαδικασίας διαλόγου και συνδιαλλαγής που κινήθηκε μεταξύ των οικείων φορέων, ο φορέας ο οποίος εισέπραξε εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως έχει βεβαιώσει ότι η εφαρμοστέα στους οικείους εργαζομένους νομοθεσία κοινωνικής ασφαλίσεως είναι η νομοθεσία του κράτους μέλους υποδοχής ή ότι ο φορέας αυτός δεν επανεξέτασε, εντός ευλόγου διαστήματος, λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία που προέβαλε ο φορέας του κράτους μέλους υποδοχής και την πραγματική κατάσταση των εργαζομένων αυτών, τα πραγματικά περιστατικά βάσει των οποίων ο εν λόγω φορέας υπήγαγε τους εργαζομένους αυτούς στο σύστημά του κοινωνικής ασφαλίσεως και να λάβει θέση επί της εφαρμοστέας στους εν λόγω εργαζομένους εθνικής νομοθεσίας κοινωνικής ασφαλίσεως και αν, αφετέρου, τηρήθηκαν οι απορρέουσες από το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη εγγυήσεις οι οποίες πρέπει να παρέχονται στον οικείο επιχειρηματία.

54 Τέλος, πρέπει να προστεθεί ότι ο νομοθέτης της Ένωσης δεν προέβλεψε συγκεκριμένη μορφή την οποία πρέπει να τηρούν οι οικείοι φορείς προκειμένου να αρχίσουν τον διάλογο ή να προσφύγουν στη διοικητική επιτροπή προκειμένου να επιλύσουν τις διαφορές τους σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή των κανονισμών 883/2004 και 987/2009.

55 Πράγματι, ο κανονισμός 883/2004 απλώς αναφέρει, στο άρθρο 76, παράγραφος 6, ότι ο φορέας του αρμόδιου κράτους μέλους ή του κράτους μέλους κατοικίας του ενδιαφερομένου «έρχεται σε επαφή» με τον φορέα ή τους φορείς του οικείου κράτους μέλους ή των οικείων κρατών μελών και ότι, ελλείψει λύσεως εντός ευλόγου διαστήματος, οι ενδιαφερόμενες αρχές «μπορούν να ζητούν την παρέμβαση» της διοικητικής επιτροπής.

56 Ούτε ο κανονισμός 987/2009 περιέχει συναφώς καμία περαιτέρω διευκρίνιση.

57 Όσον αφορά, μεταξύ άλλων, την οδό του διαλόγου, η οποία αντιστοιχεί στο πρώτο στάδιο της διαδικασίας διαλόγου και συνδιαλλαγής του άρθρου 76, παράγραφος 6, του κανονισμού 883/2004, πρέπει να γίνει δεκτό, όπως προκύπτει από το σημείο 6 της αποφάσεως A 1 της διοικητικής επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση διαδικασίας διαλόγου και συνδιαλλαγής όσον αφορά την εγκυρότητα εγγράφων, τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας νομοθεσίας και την καταβολή παροχών δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2010, C 106, σ. 1), ότι αρκεί ο φορέας που εκφράζει αμφιβολίες ως προς την εγκυρότητα πιστοποιητικού A 1 ή τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας σε συγκεκριμένο εργαζόμενο νομοθεσίας να επικοινωνήσει με τον φορέα που εξέδωσε το πιστοποιητικό αυτό και/ή αποφάσισε να εφαρμόσει το σύστημά του κοινωνικής ασφαλίσεως σε έναν τέτοιο εργαζόμενο, προκειμένου να ζητήσει τις απαιτούμενες διευκρινίσεις σχετικά με την απόφασή του να υπαγάγει τον εργαζόμενο αυτόν στο εν λόγω σύστημα και, εάν είναι απαραίτητο, να ανακαλέσει ή να χαρακτηρίσει άκυρο το εν λόγω πιστοποιητικό ή να αναθεωρήσει ή να καταργήσει την απόφαση αυτή, προκειμένου να θεωρηθεί ότι κινήθηκε η ανωτέρω διαδικασία.

58 Εν προκειμένω, από την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, από τα στοιχεία που παρέσχε το αιτούν δικαστήριο κατόπιν αιτήματος του Δικαστηρίου και από τις παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων προκύπτει ότι, πριν από την κίνηση ποινικής διαδικασίας κατά του ΕΧ, ο αρμόδιος πορτογαλικός και ο αρμόδιος βελγικός φορέας άρχισαν διάλογο όσον αφορά τη γνησιότητα των εγγράφων υπό τη μορφή πιστοποιητικών A 1 που προσκόμισε ο ΕΧ και την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίχθηκαν τα έγγραφα αυτά. Στο πλαίσιο

του διαλόγου αυτού, ο πορτογαλικός φορέας βεβαίωσε, όπως διαπίστωσε το tribunal de première instance de Namur με την από 10 Νοεμβρίου 2021 απόφασή του, ότι δεν είχε εκδώσει τα έγγραφα αυτά, όπερ ο ΕΧ δεν αμφισβήτησε ούτε ενώπιον του ανωτέρω δικαστηρίου ούτε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

59 Επομένως, προκύπτει ότι, όσον αφορά τη γνησιότητα των εν λόγω εγγράφων, τηρήθηκε η διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής του άρθρου 76, παράγραφος 6, του κανονισμού 883/2004.

60 Ως εκ τούτου, λαμβανομένων υπόψη των εκτιμήσεων που εκτίθενται στη σκέψη 47 της παρούσας αποφάσεως, το tribunal de première instance de Namur μπορούσε να διαπιστώσει ότι τα επίμαχα στην κύρια δίκη έγγραφα ήσαν πλαστά και ότι δεν δεσμευόταν από αυτά.

61 Εξάλλου, από τις παρατηρήσεις της Πορτογαλικής Κυβερνήσεως προκύπτει ότι, στο πλαίσιο του διαλόγου που διεξήχθη μεταξύ του αρμοδίου πορτογαλικού και του αρμοδίου βελγικού φορέα, ο πορτογαλικός φορέας διαπίστωσε, αφενός, ότι οι εταιρίες μέσω των οποίων ο κατηγορούμενος της κύριας δίκης είχε αποσπάσει τους οικείους εργαζομένους μέσω εγγράφων υπό τη μορφή πιστοποιητικών A 1 ουδεμία ουσιαστική δραστηριότητα ασκούσαν στην Πορτογαλία στον κατασκευαστικό τομέα και ότι δεν είχαν άλλο αντικείμενο πέραν της προσφοράς φθηνού εργατικού δυναμικού στο Βέλγιο, όπερ το tribunal de première instance de Namur επιβεβαίωσε με την απόφασή του της 10ης Νοεμβρίου 2021, και, αφετέρου, ότι η εφαρμοστέα στους συγκεκριμένους εργαζομένους νομοθεσία κατά την επίμαχη περίοδο είναι η βελγική.

62 Ως εκ τούτου, υπό την επιφύλαξη των εξακριβώσεων στις οποίες οφείλει να προβεί το αιτούν δικαστήριο, προκύπτει ότι η εν λόγω διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής μεταξύ των οικείων φορέων τηρήθηκε και όσον αφορά τον καθορισμό της εφαρμοστέας στους συγκεκριμένους εργαζομένους εθνικής νομοθεσίας κοινωνικής ασφαλίσεως κατά τη διάρκεια της επίμαχης περιόδου.

63 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι το άρθρο 76, παράγραφος 6, του κανονισμού 883/2004 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία υπήκοοι κράτους μέλους απασχολούμενοι από επιχειρηματία εγκατεστημένο στο κράτος μέλος αυτό παρέχουν, μέσω εγγράφων υπό τη μορφή πιστοποιητικών A 1 τα οποία φέρονται να έχουν εκδοθεί από τον αρμόδιο για τη χορήγηση αυτού του είδους πιστοποιητικών φορέα του εν λόγω κράτους μέλους, εργασία για λογαριασμό του επιχειρηματία αυτού εντός άλλου κράτους μέλους, για την οποία ο φορέας αυτός εισπράττει εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως, η διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής την οποία προβλέπει η ανωτέρω διάταξη συνιστά υποχρεωτικό προαπαιτούμενο προκειμένου το δικαστήριο του τελευταίου αυτού κράτους μέλους το οποίο επιλαμβάνεται υποθέσεως στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κινηθείσας κατά του εν λόγω επιχειρηματία, λόγω απάτης που συνίσταται στην απόσπαση των εργαζομένων αυτών υπό την κάλυψη πλαστών πιστοποιητικών A 1, να διαπιστώσει την τέλεση τέτοιας απάτης.

Επί του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος

64 Με το τρίτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν η αρχή της απαγορεύσεως της απάτης και της καταχρήσεως δικαιώματος έχει την έννοια ότι, όταν, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κινηθείσας ενώπιον των δικαστηρίων κράτους μέλους κατά επιχειρηματία για τον οποίο υπάρχουν υπόνοιες ότι έχει αποσπάσει εργαζομένους στο κράτος μέλος αυτό μέσω εγγράφων υπό τη μορφή πιστοποιητικών A 1, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο διαπιστώνει ότι τα έγγραφα αυτά είναι πλαστά και όταν η διαπίστωση αυτή δεν έχει αμφισβητηθεί ενώπιον του κατ' έφεση επιληφθέντος δικαστηρίου, το τελευταίο αυτό δικαστήριο

μπορεί να μη λάβει υπόψη τα εν λόγω έγγραφα ακόμη και αν το πρωτοβάθμιο δικαστήριο προέβη στη διαπίστωση αυτή χωρίς να έχει κινηθεί η διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής του άρθρου 76, παράγραφος 6, του κανονισμού 883/2004.

65 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι εναπόκειται αποκλειστικώς στο εθνικό δικαστήριο που έχει επιληφθεί της διαφοράς της κύριας δίκης να εκτιμήσει την αναγκαιότητα μιας προδικαστικής αποφάσεως και το λυσιτελές των ερωτημάτων που υποβάλλει στο Δικαστήριο, τα οποία θεωρούνται κατά τεκμήριο λυσιτελή. Συνεπώς, εφόσον το υποβληθέν ερώτημα αφορά την ερμηνεία ή το κύρος κανόνα του δικαίου της Ένωσης, το Δικαστήριο οφείλει κατ' αρχήν να απαντήσει, εκτός αν προκύπτει προδήλως ότι η ερμηνεία την οποία ζητεί το εθνικό δικαστήριο ουδεμία σχέση έχει με το υποστατό ή με το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, αν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως ή, ακόμη, αν το Δικαστήριο δεν διαθέτει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που είναι αναγκαία προκειμένου να δώσει χρήσιμη απάντηση στο συγκεκριμένο ερώτημα (απόφαση της 22ας Φεβρουαρίου 2024, Unedic, C-125/23, EU:C:2024:163, σκέψη 35 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

66 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι το τρίτο ερώτημα, το οποίο αφορά αποκλειστικώς τη διαπίστωση ότι τα επίμαχα στην κύρια δίκη πιστοποιητικά A 1 είναι πλαστά, διαπίστωση στην οποία προέβη το πρωτοβάθμιο εθνικό δικαστήριο στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας όπως αυτή στην κύρια δίκη, στηρίζεται στην παραδοχή ότι η πλαστότητα των ως άνω εγγράφων διαπιστώθηκε από το εν λόγω δικαστήριο χωρίς να έχει κινηθεί η εν λόγω διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής.

67 Όπως όμως διαπιστώθηκε στις σκέψεις 58 και 59 της παρούσας αποφάσεως, βάσει ιδίως των στοιχείων που παρέσχε το αιτούν δικαστήριο, προκύπτει ότι, εν προκειμένω, τηρήθηκε η εν λόγω διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής σχετικά με τη γνησιότητα των εν λόγω εγγράφων.

68 Επομένως, δεδομένου ότι το τρίτο προδικαστικό ερώτημα έχει υποθετικό χαρακτήρα, πρέπει να κριθεί απαράδεκτο.

Επί των δικαστικών εξόδων

69 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σε αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) αποφαίνεται:

1) Ο κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 465/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012,

έχει την έννοια ότι:

σε περίπτωση κατά την οποία υπήκοοι κράτους μέλους απασχολούμενοι από επιχειρηματία εγκατεστημένο στο κράτος μέλος αυτό παρέχουν, μέσω εγγράφων υπό τη μορφή πιστοποιητικών A 1 τα οποία φέρονται να έχουν εκδοθεί από τον αρμόδιο

για τη χορήγηση αυτού του είδους πιστοποιητικών φορέα του εν λόγω κράτους μέλους, εργασία για λογαριασμό του επιχειρηματία αυτού εντός άλλου κράτους μέλους, για την οποία ο φορέας αυτός εισπράττει εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως, ο ανωτέρω κανονισμός έχει εφαρμογή ακόμη και όταν, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κινηθείσας κατά του εν λόγω επιχειρηματία, ενώπιον των δικαστηρίων του τελευταίου αυτού κράτους μέλους, λόγω τελέσεως απάτης στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως, τα εν λόγω δικαστήρια διαπιστώνουν, άνευ αντικρούσεως εκ μέρους του επιχειρηματία, ότι τα ως άνω έγγραφα είναι πλαστά.

2) **Το άρθρο 76, παράγραφος 6, του κανονισμού 883/2004, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 465/2012,**

έχει την έννοια ότι:

σε περίπτωση κατά την οποία υπήκοοι κράτους μέλους απασχολούμενοι από επιχειρηματία εγκατεστημένο στο κράτος μέλος αυτό παρέχουν, μέσω εγγράφων υπό τη μορφή πιστοποιητικών A 1 τα οποία φέρονται να έχουν εκδοθεί από τον αρμόδιο για τη χορήγηση αυτού του είδους πιστοποιητικών φορέα του εν λόγω κράτους μέλους, εργασία για λογαριασμό του επιχειρηματία αυτού εντός άλλου κράτους μέλους, για την οποία ο φορέας αυτός εισπράττει εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως, η διαδικασία διαλόγου και συνδιαλλαγής την οποία προβλέπει η ανωτέρω διάταξη συνιστά υποχρεωτικό προαπαιτούμενο προκειμένου το δικαστήριο του τελευταίου αυτού κράτους μέλους το οποίο επιλαμβάνεται υποθέσεως στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κινηθείσας κατά του εν λόγω επιχειρηματία, λόγω απάτης που συνίσταται στην απόσπαση των εργαζομένων αυτών υπό την κάλυψη πλαστών πιστοποιητικών A 1, να διαπιστώσει την τέλεση τέτοιας απάτης.

(υπογραφές)